

Publicerad 2012-07-16 13:31 av kerstin skriver
men så kom du bullriga

en rand mot tiden,
så stilla drog den
bort

den vila så längtad

äntligen blev den

*

där fingrar lägger sin mot,
nuddas

i ensamhet

stillhet

*

men så kom du bullriga, kittla sinnen, brotta kropp,

ruska om

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten